

Епископ Методије на Сретење: Свака Литургија и сваки празник је сретење и сусрет душе људске са Богом

Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки Г. Методије служио је на празник Сретења Господњег, у четвртак 15. фебруара 2024. године, Свету Архијерејску Литургију у цркви Вознесења Господњег у Драговољићима код Никшића.

Епископу су саслуживали: протојереј-ставрофор Драган Крушић, протојереји Раде Радовић, Миодраг Тодоровић, Миајло Бацковић, Раденко Копривица, као и јереји Славко Лаловић, Бранко Калаба, Обрен Дамјанац, архиђакон Јаков (Нинковић) и ђакон Дејан Ивановић уз молитвено учешће вјерног народа.

Литургијском бесједом, након читања светог Јеванђеља, обратио се протојереј Миајло Бацковић, указавши на ријечи: "Сада отпушташ у миру слугу свога, Господе, по ријечи својој; јер видјеше очи моје Спасење твоје", које је изговорио старац Симеон када је на своје руке примио Спаситеља.

„Уморни старац и пророк Симеон Богопримац, како рекоше, у том тренутку је имао око 360 година и био је један од преводилаца Светог писма и пророштава на грчки. Када је дошао дио да преводи гдје се каже да ће „дјевојка родити“, њему је то било нелогично и желио је да стави „жена ће родити“. Анђео му се јавио и рекао: Остави тако како јесте и како пише и нећеш умријети док се то пророштво не деси. То се десило у 40. дан од рођења Богомладенца Христа када су Га довели у храм уморном старцу у руке, видјевши свјетлост око Мајке и око Дјетета, преузе он у своје руке оно што је чекао и уморни старац изговори ове ријечи олакшања: Ево сада отпушташ с миром слугу твога, Владико, по ријечи твојој“, казао је о. Миајло, додајући да су дивне ријечи и диван тренутак сусрета Бога са човјеком и зато је велики празник Сретење.

„Старац који је проповједао спасење доживио је да прими то Спасење у своје руке. Тог дана он је у усхићењу изговорио ове ријечи олакшања, али одмах након тога пророковао је и рекао, као што сте чули из светог Јеванђеља: Гле, овај лежи да многе подигне и обори, а исто тако каже за Њега: Он ће бити знак против кога ће се говорити. Ми, у данашњем времену, на земљи, у овом историјском тренутку, смо свјedoци, а мислим да су свјedoци били и многи они прије нас, у свом тренутку, да је једини знак против кога се говорило увијек био Господ, увијек била истина, увијек била љубав. Зато је Сретење за нас веома значајан празник, зато што нас учи како да прихватимо један другог, прихватајући Бога у своје срце“, навео је протојереј Миајло.

Оцијенио је да је у данашњем времену највећи удар, опет, на онај знак против кога ће се говорити, а то је Господ, истина, љубав, сусрет два човјека, који примају један другог у загрљај срца свога.

„Нажалост, свјedoци смо да се сада бори цијели свијет, тзв. модерни свијет, управо против тог сусрета два човјека, два срца, против тог загрљаја. Зато имамо ове друштвене мреже које раздвајају људе, имамо игрице које дјецу гурају у болест аутизма, гдје се дјеца губе, тражећи сами себе у виртуелном свијету, немајући контакта са другом особом, па ни са својим родитељима. Зато је Сретење за нас веома значајан празник“.

„Сретење је празник који нас учи како вољети Бога, како Бога примити у своје срце, али, исти тако, ако примамо Бога и учимо како Бога да примимо у своје срце, а не знамо да примимо један другог, не желимо да прихватимо један другога и све оне различитости међу нама, онда ми не знамо ни Бога да примимо и нисмо истински отворили своје срце ни за Бога. Зато, ви који сте у

овом храму, који свједочите данашњи празник, који се сусрећете са Богом на свакој Литургији, сваки храм је мјесто сусрета Бога са човјеком и свака Литургија је мјесто сретења, гдје примамо причешћем у себе Господа Богомладенца Христа“, бесједио је о. Миајло.

Поручио је да је велики и диван празник сретања Бога са човјеком.

„Нека би зато Господ дао да сви ми отворимо своја срца и примимо, прије свега, Њега, љубав и истину чисту, вјечну, и да тај загрљај са Богом буде загрљај вјечности, а да кроз тај загрљај Бога са човјеком и ми будемо богопримци и богоносци онако како један другог примамо у своје срце и како један другог прихватамо, како један другог опраштамо. Тим загрљајем старца Симеона и љубављу којом је он примио Господа да ми одемо из храма и да ту љубав један другог покажемо, њоме да свједочимо и тим дјелима да изађемо пред Господа, јер су то једина дјела која ће бити битна кад изађемо пред лице Његово, биће срце које смо отворили и то срце у које смо Бога и друге људе око себе примили, биће једино што ће Господ од нас тражити“, поручио је протојереј Миајло Бацковић.

Празник Сретења Господњег сабранима је ријечју архипастирске бесједе честитао Преосвећени Епископ Методије, наводећи да је овај празник прозор ка небу кроз који пролази небеска свјетлост и долази међу људе, на земљу.

„Долази да нас подсјети на ону слободу и радост коју свако мало дијете осјећа овдје на земљи, а како вријеме пролази и множе се наши кораци, тако ту радост и слободу, то дубоко благодатно осјећање које дјеца најбоље осјећају у овом свијету, смјењује туга, жалост, бриге и патње у овом животу. Сваки празник је подсјећање на оно шта смо осјећали као дјеца, чији смо глас овдје слушали у току Литургије, дјетињи који се повремено јављао и подсјећао нас на оно Дијете којег се данас сјећамо и на догађај Христов као Богомладенца и Његовог уласка у храм да, по обичају испуни закон; мајка Га је довела, а то осјећање слободе и радости нам даје сваки празник па и овај, Богородичин празник, јер се Сретење убраја у Богородичине празнике, а не у Господње“, бесједио је Владика, наводећи да се из тог разлога на Литургији и пјевају ирмоси Њој у част, јер је ово Богородичин празник.

„Она је донијела Сина свога у храм да испуни сваки закон, јер је тако требало бити. То осјећање слободе и осјећање радости које нам доноси празник, увијек, изнова и тиме нам обнавља нашу душу и нашу природу сваки празник, јер има дубоког смисла. Смисао сваког празника којег Црква прославља јесте сусрет и сједињење са богочовјеком Христом. Овдје, на данашњи дан, то је

уочљивије него на било који празник, јер нам описује догађај и физичког сусрета људског рода и људске природе са Оним за Којим чезне и Кога чека. Сва туга у овом свијету коју ми осјећамо је, у ствари, туга за Богом, туга и ишчекивање и чежња за оним сусретом који ми данас у овом празнику прослављамо и којег се сјећамо“.

„Сретење није неки догађај који се десио у прошлости. Он се десио и сада, и дешава се сада, на овој светој Литургији. Свака Света Литургија и сваки празник је сретење и сусрет душе људске са Богом. Сваки наш сусрет са другим човјеком је сусрет са Богом, зато што су и Свети Оци говорили кад кажу: Видим лице брата свога, видим Бога свога. Наш ближњи, за кога смо ми призвани и за које Господ очекује да их волимо као самог себе, је она потврда наше љубави према Ономе Кога не видимо и за Којим чезнемо. Једини начин на који можемо показати љубав према Богу јесте дјелатна, дјелотворна љубав према нашем ближњему“, поручио је Његово Преосвештенство.

По његовим ријечима, небеска логика коју доноси сваки празник, кроз тај прозор кроз који нам улази небеска свјетлост, он нас подсјећа на то да наш ближњи није наша пријетња и конкуренција и неко ко нас угрожава.

„Наш ближњи је извор и узрок нашег радовања и радости нашег испуњења и потврђења нас као личности. Никад без другог ми себе не можемо да потврдимо као личности и као оно за шта нас је Господ назначио и због чега нас је створио. Зато је незаобилазан ближњи у нашем животу и зато је заједница та која је спасавајућа и за коју је човјек створен и предназначен. Не да живи сам, него у заједници. То је потврдила не само теологија и философија, већ и егзактна наука, социологија, да је човјек друштвено биће и да не може да се оствари и опстане, да се испуни и осмисли свој живот без другог и без заједнице. То је порука данашњег празника“, закључио је Епископ будимљанско-никшићки Г. Методије, који је сабраним вјерницима још једном честитао данашњи празник, али и новог пароха, коме је пожелио срећу у пастирском раду.

Надлежни парох, отац Обрен Дамјанац захвалио је браћи свештенослужитељима који су дошли како из околине, тако и из Колашина и из братске Епархије захумско-херцеговачке да у древној светињи, храму Вазнесења Господњег у Драговољићима, заједно служе Свету Литургију и узнесу славу и хвалу Господу, нарочито Владици Методију који је, поред својих бројних обавеза, успио да дође у Драговољиће и орадости свештенство и вјерни народ. Отац Обрен се такође захвалио и предсједнику Општине

Никшић Г. Марку Ковачевићу и предсједнику Скупштине Никшић Г. Немањи Вуковићу на труду, љубави и доласком на овај празнични сабор.

mitropolija.com